

2. Вознюк Т. Г. Менеджмент навчально-виховного процесу. К. : Здоров'я, 2002. 128 с
3. Даниленко Л.І. Модернізація змісту форм і методів управлінської діяльності директора загальноосвітньої школи : Монографія. К. : Логос, 1998. 140 с.
4. Маркуш М. А. Організаційно-структурні функції змагальності: системний аналіз. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 2. С. 389-395.

Бербеца Юлія

(науковий керівник: д. е. н, професор, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Монастирський Г.Л.)

ПРОСТОРОВО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ПРИРОДА ГРОМАД

Одним із найбільш складних і актуальних завдань на шляху демократизації суспільно-політичного життя України є реформування системи місцевого самоврядування, основним суб'єктом якого є громада.

У 2015 році Верховна Рада України прийняла Закон «Про добровільне об'єднання територіальних громад». Цей закон регулює відносини, що виникають у процесі добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст. Він визначає основні умови добровільного об'єднання територіальних громад: у складі не може існувати іншої територіальної громади, територія має бути нерозривною, має бути розташована в межах однієї області. При добровільному об'єднанні беруться до уваги історичні, природні, етнічні, культурні та інші чинники, якість та доступність публічних послуг не можуть бути нижчими ніж до об'єднання [1]. Як бачимо, основна частина умов об'єднання громад стосується просторово-територіальних чинників. Учасники проекту «Підтримка децентралізації в Україні» висувають певні рекомендації щодо формування громад, зазначають, що оптимальним є соціально-економічний варіант такого формування, а тому його слід брати як основний. Так, при визначенні меж громад доцільно дотримуватися

таких рекомендацій: існуючі сільські ради, як найстійкіші утворення, вкрай небажано розривати; межі громад можуть перетинати існуючі межі районів, якщо при цьому поселення опиняються ближче до центрів громад; бажано, щоби площі новоутворених громад були співмірні; при визначенні меж громад доцільно подбати про те, щоби дороги, які з'єднують поселення, перебували в межах громади; між громадами не повинно бути «білих плям» (це не стосується зони відчуження біля Чорнобиля) [2, с. 62].

До недавнього часу, деякі територіальні громади, враховуючи своє територіальне розташування (різні райони однієї області) і бажання об'єднатися, мали проходити певну процедуру узгодження через обласну раду та Верховну Раду України. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» виключив із Закону «Про добровільне об'єднання територіальних громад» частину дев'яту статті 7. У цій статті йшлося, що у випадку, коли до складу об'єднаної територіальної громади передбачається входження територіальної громади, розташованої на території суміжного району, обласна рада має звернутися з поданням до Верховної Ради України щодо зміни меж відповідних районів [3]. Таким чином, за Верховною Радою України залишається право змінювати межі районів, і це необхідно робити, але вже після проведення перших виборів в об'єднаній громаді. Зазначене законодавче корегування відкрило нові можливості для добровільного об'єднання громад з урахуванням економічної доцільності та стану інфраструктури суміжних територіальних громад.

Отже, просторово-територіальна природа громади є вихідним чинником, який треба враховувати в процесі об'єднання територіальних громад, а в перспективі — для формування економічно спроможних районів та регіонів.

Використані джерела

1. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 05.02.2015 № 157-VIII URL: <http://www.rada.gov.ua>
2. Ганущак Ю.І. Територіальна організація влади: напрямки змін: монографія. Львів: Видавництво «Астролябія», 2013. 348 с.
3. Законодавство не вимагає змінювати межі районів до завершення процедури об'єднання громад суміжних районів і проведення в них перших виборів URL: <http://www.minregion.gov.ua/press/news/zakonodavstvo-ne-vimagaye-zminyuvati-mezhi-rayoniv-do-zavershennya-protseduri-ob-yednannya-gromad-sumizhnih-rayoniv-i-provedennya-v-nih-pershih-vivoriv/>

Боднар Галина

(науковий керівник: д. е. н., доцент, проф. кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Васіна А. Ю.)

МІСЦЕВІ ВИБОРИ ЯК ФОРМА ПРЕДСТАВНИЦЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Із розвитком і зміцненням держав, ускладненням їх політичних систем стало неможливо вирішувати усі питання загальнодержавного значення шляхом залучення до цього всього населення, кількість якого постійно збільшувалась. За цих умов зародилась і набула поширення така форма народовладдя – як представницька.

Місцеві вибори є однією з форм безпосередньої демократії. Вони забезпечують особисту участь громадян у формуванні виборних органів місцевого самоврядування та обрання осіб на виборні посади місцевого самоврядування. Разом з тим, місцеві вибори можна вважати основним механізмом представницької демократії, у контексті якої громадяни не беруть безпосередньої участі в управлінні громадою і розв'язанні соціальних проблем, а – натомість – доручають це своїм представникам, уповноважуючи їх репрезентувати свої інтереси [3, с. 212].

Представницька демократія (репрезентативне народовладдя) – форма народовладдя, за якої право приймати рішення громада реалізує через обраних нею представників, які повинні відстоювати